

---

mocht. Jenže opravdu bylo těžké najít pro strýce zaměstnání, které by mu vyhovovalo. Jeho neklidného vynálezavého ducha nebylo možné spoutat osmihodinovou pracovní dobou.

„Co tak tupě civíš?“ zeptal se mě laskavě otec.

„Myslím na Chrobáka.“

„Také se mi o něm občas zdává,“ pokřižovala se máma.

„A hezké sny?“

„Občas i hezké,“ řekla upřímně matka. „Ovšem v těch hezkých vídám Chrobáka výhradně v márnici.“

Z čehož je vám snad dostatečně jasné, že máma je proti strýci zaujatá. Ba dokonce lze říct, že každé jeho návštěvy v našem bytě se děsí. Já s ní sice v žádném případě nemohu souhlasit, ale na druhé straně musím objektivně uznat, že pro některé slabší národy jsou strýcovy vynálezy příliš silné kafe.

Předtím než se Chrobák vrhl na hašle, vynalezl vysavač. Možná si říkáte, že to nebyl příliš originální vynález, ale to se mýlíte. Strýcův přístroj byl čtyřrychlostní. Na první rychlost se dalo ještě normálně luxovat, ale už dvojka předvedla svoji sílu.

„Hele, pavučina,“ povšiml si Chrobák nepatrné pavučinky nad záclonou u okna. „Teď vám ukážu, jak s ní zatočím!“

Strýc dodržel slovo. Druhý rychlostní stupeň zatočil nejen s pavučinou, ale taky se záclonou a skobkami, které držely ve zdi konzole. Dřevěný rám spadl na zem, matka padla do mdlob.

Chrobák však luxoval vesele dál.

„To je síla, co?“ halekal.

Nikdo s ním nepolemizoval. Máma byla omdlelá a já s tátou jsme jen zírali.

Lux, zatím pořád ještě na dvojce, si hravě poradil i s omítkou kolem okna a dokonale ji vcucnul až na holé cihly. V tu chvíli se Chrobák naštěstí zamotal do hadice, ale naneštěstí při pádu přepnul na trojku a přemístil se k protilehlé zdi. Celkem bez problémů začala trojka cihly ze zdi polykat a nám se tím otevřel krásný výhled do